

Светлина

вестник за информация, култура и народно стопанство

ДУПНИЦА, 24 декември 1921 год.

ИЗЛИЗА ВСЕКА СЪБОТА

Урежда редакционен комитет
Всичко се адресира до издателя
Владо Ив. Пилев
Ръкописи не се връщат.

ГОД. II **54** БРОЙ
Телефон № 58

За обявления се плаща:
За годишни, свадбени, именни, благодарности и некролози по 30 л.; търговски и частни обяви на I стр. 80 ст. кв. см. на останалите по 60 ст. Приставски и на учреждения по 80 ст. дума. В хрониката 6 л! ред; Малки до 20 думи 10 лв., ВСИЧКО В ПРЕДПЛАТА.
Годишен обонамент 40 лева полугод. 20 лева. **брой 1 лев**

Рашел Сабетаева
и
Давид Маиров
ще се венчят на 1 януари 1922 год. в 3 часа сл. пладне в Синагогата — Дупница. Поздравленията ще се приемат в домът на младоженците.
Настоящото заменя пропуснати покани. Плевен. Дупница.

Г-ца Мара Т. Топлийска
и
Г-н Димитър Я. Каранйотов
венчани на 19 декември 1921 год.
Дупница. Т. Пазарджик.

Продава се
Димчовия Хан
аходящ се в Николаевско отделение на гр. Дупница, служащ за тютюнев склад.
споразумение при адвоката
Хр. Т. Димчев — Дупница.

Продава се
лозе от 2 декара и 700 м. от които 700 метра акациева гора в местността Елездере срещу държавния разсадник при съеди: Ан. Коканов, Михал Чаракливи и пжт.
Споразумение чрез
Администрацията на Бестмика.

Крушови джски
дебели 3 см. тжрси да купи
Владо Пилев — Дупница.

КАРГАЛИЯТА
(Дупница в миналото)
Нема по-смътна епоха за турската държава, отколкото втората половина на 18 век. Старите спяхилджи отиват към западане. Отделни управители се видят до степен на „самостоятелни“ владетели тук там в държавата, дори и воюват с султаните, секат пари и се разпореждат, както намерят за добре в своите владения. Характерен е случаят с Осман Лазвантоглу, Видински управител, който дълги години поддържа с оръжие своята независимост от Султана, за който говори и Софроний Врачански епископ в своята книга „Житие и страдание грешного Софрония“.
Между другите причини за дезорганизацията на турската държава, трябва да се спомене и за масовото нахлуване в страната на изпъдените от южна Русия — Кърджалии, Даалии, Татари и други, които се скитали из вътрешно-

Внимание!
Пристигнаха ни
ЧЕХСКИ ОБУЩА
здравни и евтини, всички
номера: дамски, мъжки и
детски — гарантирани.
Продават се в магазина
на **Стефан Ив. Чалиев**,
до Офицерския клуб.

Нови манифактурни
стоки пристигнаха в
Магазина „Златек орел“
Дупница.
Стобско селско Училищно Настоятелство
Дупнишко.

ОБЯВЛЕНИЕ № 17.
В брой 206 от 12 декември т. г. на „държавен вестник“, е публикувано обявление № 16 че ще произведе тржг с тайна конкуренция в канцеларията на Стобското селско общинско управление на 11 януари 1922 год. за отдаване на предприемач направата на ново училищно здание с 6 класни стаи в с. Стоб. Приблизителната стойност на предприятието е 505,000 лева без вартата. Камъните, песъчка, тухлите и всички дървен строителен материал.
Тржжната преписка заедно с сметките плановете и др. книжа сж на разположение на интересующите се всеки присъствен ден в канцеларията на Стобското селско общинско управление с. Стоб, 22 XII 1921 год.
От Настоятелството.

ЧЕРНА ШУМЕНСКО
БИРА при МАЛКИ РАК

ста, като плачкосвали богатите населени места, дълги години населението е било под ужасен гнет, който още по-вече прави картината по-потресна, по ужасна.
Естествено е, че централната турска власт с всичкото си желание да организира държавата, седи пред една невъзможност да стори това. Ето защо отделни спяхии, управители, подпомогнати от разбойническите банди на кърджалии и даалии, скжсват всекакви връзки с централната турска власт и почват да управляват тжй, както намерят за добре.
Такжв е случаят и с Каргалията, албанец, независим войвода на Дупница през края на 18 век.
Сведенията — писмени и устни, които могат да бъдат събрани, рисуват образа на Каргалията, и хвърлят светлина върху живота на Дупница и околността през тази тжмна и далечна епоха.
Така в Самоковския препис на Пайсевата история има бележка сжж сдържание: „В лето 1813 год. убиха скрбето

Строителния подем в града

Жилишната криза, която така остро се чувства в града ни, се дължи на бжрзото нарастване на населението, от една страна, и второ, на незначителния брой жилишни постройки, които сж зградени в последните 2—3 години. Бжрзото нарастване на града се дължи главно на многото бежанци от поробените бжлгарски страни след двете нещастни войни. Народонаселението ще продължава да се увеличава, понеже икономическия живот в Дупница се развива в силен темп, а това обстоятелство е достатъчно да привлече маса още преселници от други западни страни, които сж принудени да тжрсят другаде прехраната си. Не ще и дума, че с това жилищната криза ще се изостри още по-вече и нуждата от жилишни помещения ще принуди дупнишките капиталисти да строят нови здания.

Икономическото и ступанско развитие на града извиква в сжщото време нужда от големи, удобни и приспособени за целта солидни помещения, в които да се концентрира и правилно разпределя труда, нужен за големо производство.

В града ни има построени вече 6 грамадни склада — работилници за нуждите на тютюневото производство, с които дупничани могат да се гордеят — те сж първи по рода си в Бжлгария. Построени сж по сичките правила на техниката и хигиената и притежават всички удобства за работилниците, каквито трябва да имат всички помещения, в които работят голем брой работници.

При тоя икономически и ступански подем на града и околността, на която той е и културен център

Каргалията на Ниш с топ у ногата и умре август 15. Беше голем злодеец и блудник и много жени ускжрни, но постиже его в скоре казан Божия и погуби с шумом в лето 1813 юлия 25.

В бележките на учителя Бисеров е казано: „По времето на Каргалията Сюлеман Спяхия откак е дошжл и постановил тука (Дупница) „Карагюмрукжт“, тжрговците с керваните престанаха да ажрвят... Тжрговията отпадна.

Покрай тези писмени сведения сжществуват още между старите хора спомени за „Каргалийско“ време.

Всички тези сведения говорят за невжобразимата сатрапия и нахалното посегателство на бжлгарки от страна на албанеца — спяхия, дошжл случайно в Дупница като войвода, за да се издигне до независим владетел.

Той е строил чрез ангария конака (сега пансион) кждето е живеел и кждето се поместел големия му харем, снабден с обширен кйошк кжде реката, за

би било големо нещастие, ако обществената инициатива би се оставила да бжде изпреварена от частната. За щастие ние можем да се похвалим с отрадния факт, че още тая пролят, почват най-важните наши обществени постройки: Градската прогимназия, Градската канализация и Читалището.

Който е имал възможност да види изработения план на бждащата Дупнишка прогимназия, верваме че той ще се сжгласи с нас, каквотая постройка ще бжде не само един истински факт на просветата но и един художествен архитектурен паметник.

За нужда от канализация спор няма. Тя е нужна за чистотата на града и здравето на гражданите. Двете реки *Бистрица* и *Джержман* ще олеснят постройката, която може да стане на части.

Колкото се отнася за постройката на читалището ние няма какво да кажем. За неговата постройка е разсипано толкова много мастило, колкото вода е изтекла покрай старите му основи. Едва ли има обществена постройка, която да е била тжй желана, както читалището и ний можем да бждем доволни, че тая вжжделенна мечта на гражданите най-после ще бжде реализирана.

Освен това, в проекта за постройката на новото читалище е предвидено да се направи, в долния етаж (зимника) и една баня, от която гражданите имат такава голема нужда.

И. Н. Ч.
Има ли нужда от един местен вестник?

Нуждата е безспорна. Тя неможе да се отрече от никого. — Но как трябва да се списва той? Ето най-тржнливия вжпрос, който провинциалния журналист, нажрбил се с тежката задача да чисти плетиве от буренясалото поле на дълбоката провинциалщина, мжчно може да разреши.

Да сродничи всекиму и да поднесе на читателите си наниз от вехваления и. реклами? Но неговия вестник рискува неминуемо да деградира от релсите на своето предназначение.

А задачата на един общественик е колкото висока толкоз тежка,

Един независим вестник „за информация, култура и народно стопанство“, трябва да бжде будилник на общественото сжзнание, огледало на общественото настроение и негов разумен водител. Без да бжде публичен агент на известна политическа групировка и рекламна агенция на своя антураж, той трябва

спокойно преживяване в горещите дни през летото. Движил се е по улиците голям салтанат, придружен от гаважворажени до зжби. Турците му ставал на крака, поздравлявали го с „темае“ а бжлгарите бегали от неговата среща особено жените. Около него имало около 100 души вжоржжени сжподвижници турци, албанци, които привеждали запеведите на Каргалията на дело с тех, на верно, той е отишжл срещу скрбите 1813 година, кждето бил ранен от граната в крака и пренесен на носилка до Дупница, кждето той искал да бжде целен, но скоро умира.

Не само с живота, но той разполагал и с имота на гражданите. Нему принадлежат всички хубави имоти в града околността, кждето бжлгарите сж работили ангария, за да допринесат нещо повече за славата и благоденствието на Каргалията.